

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:

Regina Brett

GOD NEVER BLINKS: 50 LESSONS FOR LIFE'S LITTLE
DETOURS

Copyright © 2010 by Regina Brett

This edition published by arrangement with Grand Central Publishing,
New York, New York,

USA. All rights reserved.

Translation Copyright © 2022 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-04438-6

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

Redžina Bret

Bog nikad ne trepće

*50 lekcija
za teške životne trenutke*

Prevela Zvezdana Šelmić

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2022.

*Ašeru i Džuliji,
mojim čuvarima polica*

Sadržaj

Uvod.	11
------------	----

Pedeset lekcija

Lekcija 1	Život nije pravedan, ali je ipak dobar.	17
Lekcija 2	Kada niste sigurni, samo načinite naredni mali korak.	20
Lekcija 3	Život je suviše kratak da biste gubili vreme mrzeći nekoga.	25
Lekcija 4	Ne shvatajte sebe toliko ozbiljno. Niko drugi to ne čini.	29
Lekcija 5	Plaćajte kreditne kartice svakog meseca.	33
Lekcija 6	Ne morate pobediti u svakoj raspravi. Složite se da se ne slažete.	37
Lekcija 7	Plaćite s nekim. To više pomaže nego da plaćete sami.	42
Lekcija 8	U redu je naljutiti se na Boga. On to može da istrpi.	46
Lekcija 9	Najvažniji seksualni organ jeste mozak.	51
Lekcija 10	Bog nam nikada ne daje više nego što smo u stanju da nosimo.	56
Lekcija 11	Pomirite se s prošlošću da vam ne bi pokvarila sadašnjost.	60
Lekcija 12	U redu je da vas deca vide kako plaćete.	65
Lekcija 13	Ne poredite svoj život s drugima. Nemate pojma kroz šta ti drugi ljudi prolaze.	69
Lekcija 14	Ako veza mora da ostane tajna, onda ne treba da budete u njoj.	74

Redžina Bret

- Lekcija 15** Sve može da se promeni za tren oka. Ali ne brinite: Bog nikada ne trepće. 78
- Lekcija 16** Život je suviše kratak za dugo samosažaljenje. Bavite se životom, ili pređite na umiranje. 82
- Lekcija 17** Možete pregurati sve što vam život nametne ako ostanete u današnjem danu i ne trčite pred rudu. 86
- Lekcija 18** Pisac je osoba koja piše. Ako želite da budete pisac, pišite. 90
- Lekcija 19** Nikada nije prekasno da imate srećno detinjstvo. Međutim, to sada zavisi od vas i ni od koga drugog. 94
- Lekcija 20** Kada treba da radite ono što volite, ne prihvatajte odbijanje. 99
- Lekcija 21** Palite sveće, koristite finu posteljinu, nosite otmeno rublje. Ne čuvajte ništa za posebne prilike. Današnji dan dovoljno je poseban. 103
- Lekcija 22** Maksimalno se pripremite, a onda pustite da vas ponese. 108
- Lekcija 23** Budite ekscentrični sada. Ne čekajte da tek u starosti počnete da nosite ljubičasto. 112
- Lekcija 24** Već od prve plate počnite da odvajate deset odsto za štednju. 116
- Lekcija 25** Niko drugi nije zadužen za vašu sreću. Vi ste reditelj svoje radosti. 120
- Lekcija 26** Kada naiđe takozvana katastrofa, upitajte se: Hoće li ovo biti bitno za pet godina? 124
- Lekcija 27** Uvek odaberite život. 128
- Lekcija 28** Oprostite sve svima. 132
- Lekcija 29** Uopšte vas se ne tiče šta drugi ljudi misle o vama. 137
- Lekcija 30** Vreme leči skoro sve. Samo mu dajte vremena. 142
- Lekcija 31** Situacija će se promeniti, ma koliko da je dobra ili loša. 147
- Lekcija 32** Vaš posao se neće starati o vama kada se razbolite, ali prijatelji hoće. Ostanite u kontaktu s njima. 152
- Lekcija 33** Verujte u čuda. 156
- Lekcija 34** Bog vas voli, jer je Bog takav, a ne zbog nečega što ste uradili ili niste uradili. 159
- Lekcija 35** Ono što vas ne ubije, to vas zaista vas čini jačim. 163

Bog nikad ne trepće

Lekcija 36	Bolje je ostariti nego ne. Umreti mlad izgleda dobro samo u filmu.	168
Lekcija 37	Vaša deca imaju samo to jedno detinjstvo. Postarajte se da bude vredno pamćenja.	172
Lekcija 38	Čitajte psalme. Ma koje da ste vere, oni govore o svim ljudskim emocijama.	177
Lekcija 39	Izađite svakog dana napolje. Čuda čekaju da ih otkrijete.	181
Lekcija 40	Ako bismo natrpali svoje probleme na gomilu i pogledali i tuđe, jedva bismo čekali da se vratimo svojim.	185
Lekcija 41	Ne pravite inventar života. Prosto ustanite i iskoristite ga, odmah.	189
Lekcija 42	Oslobodite se svega što nije korisno, lepo i što ne donosi radost.	192
Lekcija 43	Na kraju, jedino je važno da ste voljeni.	195
Lekcija 44	Zavist je gubljenje vremena. Već imate sve što vam je zaista potrebno.	199
Lekcija 45	Najbolje tek dolazi.	203
Lekcija 46	Ma kako da se osećate, ustanite, obucite se i krenite u život.	210
Lekcija 47	Dišite. To smiruje um.	214
Lekcija 48	Ako ne tražite, nećete ni dobiti.	218
Lekcija 49	Ustupite prednost.	222
Lekcija 50	Život nema šarenu mašnicu, ali je ipak poklon.	227
Poruka autora		233
Izjave zahvalnosti		235
Beleška o autoru		239

Uvod

Moja drugarica Keti poslala mi je jednom odlomak iz knjige *Maslačkovo vino* Reja Bredberija. U knjizi se govori o jednom davnom letu i dečaku koji se razboleo. Niko ne može da otkrije šta mu je. Prosto je nadvladan silinom života. Niko ne uspeva da mu pomogne sve dok se ne pojavi gospodin Džonas, đubretar.

On šapuće dečaku koji leži i spava na ležaju u dvorištu. Gospodin Džonas kaže mu da miruje, tiho, i sluša, a onda pruži ruku i ubere jabuku s drveta. Zadrži se taman toliko da kaže dečaku tajnu koju nosi u sebi, tajnu za koju nisam znala da je i ja nosim. Neki ljudi stižu na ovaj svet krhki. Slično nežnoj vočki, lako ostanu povređeni, češće plaču i postaju tužni mladi ljudi. Gospodin Džonas to zna, jer je i on jedan od tih ljudi.

Reči pokrenu nešto u dečaku i on se oporavi.

Reči su pokrenule nešto u meni. Neki ljudi lako ostanu povređeni. Ja sam jedna od tih ljudi.

Bilo mi je potrebno četrdeset godina da otkrijem sreću i zadržim je. Uvek mi se činilo da je, kad sam rođena, Bog sigurno trepnuo. Propustio je taj trenutak i nije ni znao da sam stigla. Moji roditelji su imali jedanaestoro dece. Volim i njih dvoje i mojih pet sestara i petoricu braće, ali ponekad se među njima osećam izgubljeno u gomili. Keti

mi je često govorila da sam najslabija u leglu. Sa šest godina, časne sestre potpuno su me zbunile, sa šesnaest sam bila izgubljena duša koja suviše pije, s dvadeset jednom vanbračna majka, s trideset diplomac na fakultetu; osamnaest godina bila sam samohrana majka, a tek sa četrdeset udala sam se za muškarca koji se ponašao prema meni kao prema kraljici.

A onda sam u četrdeset prvoj dobila rak. Godinu dana borila sam se protiv njega, a potom sam se godinu dana oporavljala od te borbe.

Kada sam napunila četrdeset pet, ležala sam u krevetu, razmišljajući o svemu što me je život naučio. Moja duša se otvorila i ideje su prosto potekle. Bilo je dovoljno da ih hvatam olovkom i prenosim na papir. Potom bih to prekucala i pretvarala u novinsku kolumnu o 45 lekcija kojima me je život naučio. Uredniku se to uopšte nije dopalo. Ni njegovom uredniku. Zamolila sam ih da ipak objave. Čitaocima *Plejn dilera* u Klivlandu veoma se dopalo.

Rak mi je dao hrabrost da se obraćam nadređenima. Kada imate rak, kad ste ćelavi, malaksali i obuzeti mučninom od hemioterapije i zračenja, nema nečeg goreg što bi neko mogao da vam uradi. Četrdeset peti rođendan za mene je bio pobeda. Rak dojke naveo me je na to da posumnjam hoću li ikada videti brojač kilometara kako stiže do tog broja. Tri moje tetke umrle su sa 42, 44 i 56 godina, pa izgledi nisu bili osobito dobri.

Ipak sam preživela. Kada sam napunila pedeset, dodala sam još pet lekcija i novine su ponovo štampale moju kolumnu. Tada se desilo nešto čuderno. Ljudi širom zemlje počeli su da šalju moje tekstove jedni drugima. Sveštenici, medicinske sestre i socijalni radnici tražili su primerke stare kolumne da bi ih preštampali u crkvenim i bolničkim biltenima, novinama u malim mestima i na oglasnim tablama. Ljudi svih religija i ljudi bez religije mogli su da se prepoznaju u njima. Neke lekcije govore o Bogu, ali su ljudi u njima videli univerzalnu istinu.

Bog nikad ne trepće

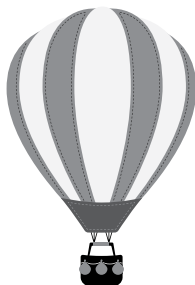
Javljali su mi se agnostici i ateisti koji nose spisak lekcija u novčaniku, ili ih drže na zidu u kancelariji, ili pod magnetom na frižideru. Lekcije se objavljuju u blogovima i na veb-sajtovima ljudi širom sveta. Svake sedmice otkako su kolumne objavljene, ljudi mi šalju imejlove odatrud, od Australije do Zejnsvila u Ohaju, i traže kopije. Ta kolumna je najpopularnija od svega što sam napisala za 24 godine bavljenja novinarstvom.

Većina članaka prvobitno je objavljena u *Plejn dileru* ili u *Bikon žurnalu*. Neki su sada štampani prvi put.

To su lekcije koje mi je život podario, a ja ih poklanjam vama.

PEDESET LEKCIJA

LEKCIJA 1

Život nije pravedan, ali je ipak dobar.

Kačket se stalno vraćao, sve bleđi ali čvršći nego ikada.

Sve je počelo od Frenka.

Upravo sam išla na prvu turu hemioterapije i nisam mogla da zamislím da budem ćelava. Onda sam ugledala čoveka s bejzbol kačketom, a na kačketu je pisalo: ŽIVOT JE DOBAR.

Meni u tom trenutku nije bio dobar i znala sam da će postati još gori, pa sam upitala čoveka gde je našao tu kapu. Dva dana kasnije, Frenk je vozio na drugi kraj grada, pa je svratio do moje kuće i doneo mi jedan. Frenk je pomalo čudesan tip. Radi kao moler, a živi u skladu s jednostavnim pravilom: *Ovo mogu*.

To ga podseća na to da bude zahvalan za sve. Umesto da kaže: „Danas moram na posao“, Frenk kaže: „Danas mogu da idem na posao.“ Umesto da kaže: „Moram u samoposlugu“, on može u samoposlugu. Umesto: „Moram da vodim decu na trening“, on to može. Čarolija uspeva kod svega.

Taj kačket, na bilo kome drugom osim na Frenku, ne bi imao istu moć. To je tamnoplavi kačket s ovalnim našivkom na kome se šepure tri bele reči.

A život je bio dobar. Kosa mi jeste opala, bila sam malaksala, opale su mi čak i obrve. Umesto perike, nosila sam kačket kao moj odgovor na rak, kao bilbord upućen celom svetu. Ljudi vole da zure u ćelavu ženu. Ovako su dobijali poruku dok blenu.

Postepeno mi je bilo bolje, kosa mi je ponovo porasla, a kačket sam sklonila sve dok jedna drugarica nije dobila rak i upitala me za onaj kačket koji sam stalno nosila. Kačket je bio moj plišani meda, moja amajlija, ali sam morala da ga dam dalje. Da nisam, možda bi se sreća preokrenula. Drugarica mi je obećala da će ozdraviti i predati kačket nekoj drugoj ženi. Umesto toga, vratila ga je meni da ga ja predam sledećoj koja će preživeti.

Zovemo ga hemiokačket.

Ne znam koliko ga je žena nosilo tokom proteklih jedanaest godina. Prestala sam da brojim. Mnogo prijateljica dobilo je dijagnozu raka dojke. Arlin. Džoj. Šeril. Kej. Šila. Džoun. Sendi. Nasleđivale su kačket jedna za drugom.

Kada bi se kačket vratio meni, uvek je delovao umorno i iznošeno, ali žena koja ga je vraćala imala je novi sjaj u očima. Svi koji su nosili srećni hemiokačket još su živi i zdravi.

Prošle godine dala sam ga prijatelju i kolegi Patriku. On je s 37 godina dobio rak debelog creva. Patrik je dobio kačket, mada nisam bila sigurna da kačket deluje na svaku vrstu raka. Rekao je svojoj mami za kačket i da je sada on karika u lancu preživljavanja. Ona je pronašla kompaniju *Život je dobar*, koja je napravila taj kačket, a proizvodi i druge stvari sa istom parolom. Pozvala ih je i ispričala priču o kačketu i naručila celu kutiju.

Poslala ih je Patrikovim najbližim prijateljima i rodbini. Svi su se slikali s kačketom na glavi. Patrikov frižider prekriven je slikama kolega sa studija i njihove dece i pasa i baštenskih ukrasa s kačketom ŽIVOT JE DOBAR.

Bog nikad ne trepće

U međuvremenu, ljudi iz firme *Život je dobar* razmišljali su o Patrikovej mami. Održali su sastanak i zadali zaposlenima izazov, „u duhu putujućeg srećnog hemiokačketa“, da predaju svoje kačkete nekome kome je potreban podstrek. Poslali su Patriku grupnu fotografiju svih 175 zaposlenih, i svi su imali taj kačket na glavi.

Patrik je završio hemioterapiju i dobro mu je. Imao je sreću: kosa mu nije opala, samo se proredila. Nikada nije nosio kačket, ali je bio dirnut njime. Držao ga je na stočiću kraj stepeništa u prizemlju, da bi svakog dana video njegovu poruku.

Kačket mu je pomogao da pregura najgore dane, kada je želeo da prekine hemioterapiju i odustane. Svako ko ima rak ima i takve dane. Imaju ih čak i ljudi koji nikad nisu imali rak.

Pokazalo se da nije posredi sam kačket, nego poruka na njemu, koja nas je sve održavala, što i dalje čini.

Život jeste dobar.

Širite to dalje.

LEKCIJA 2

*Kada niste sigurni, samo
načinite naredni mali korak.*

Moj život je ličio na igru zaleđenog čike, koju smo igrali kao deca. Kada vas dodirnu, morate da se „zaledite“ u položaju u kojem se nađete. Kad god bi mi se nešto desilo, ja bih se tako zaledila; veoma sam se plašila da ću napraviti pogrešan pokret, veoma sam se plašila da ću doneti pogrešnu odluku. Problem je u tome što, ako predugo ostanete nepomični, *to* postane vaša odluka.

U filmu *Božić Čarlija Brauna* postoji epizoda kada Čarli Braun odlazi kod Lusi, koja drži psihijatrijsko savetovalište za pet centi. Lusi daje sve od sebe da mu postavi dijagnozu.

Ako se plaši odgovornosti, to mora da je hifengiofobija. Čarli Braun nije sasvim siguran da li se upravo toga najviše plaši.

Lusi se trudi da pronade odgovor. Ako se plaši stepeništa, možda ima klimakofobiju. Ako se plaši okeana, to je talasofobija. Možda ima gefirofobiju, strah od prelaska preko mostova.

Na kraju Lusi nalazi pravu dijagnozu: panofobija.

Kada pita Čarlija Brauna da li je to tačno, on je pita šta je to. Odgovor ga istovremeno zaprepasti i umiri.